

PAPILLU

—Acaba bé aquesta obra?
—No se sap. Acaba en casament...

PAPITU

Disbauxes confidencials

«ELS PASTORETS»

En arribar aquestes diades, cap pare de família no deixa de portar la canalla a veure «Els Pastorets».

Dos mesos abans, amb la promesa d'anar a veure les proeses d'en Garrofa, en Pallanga i el dimoni, la canalla fa bonnat de la bona.

Quan arriba la diada, és tanta l'emoció que senten la canalla davant d'aquella visió superrealista, que se'ls descompon el ventrell, i mentre a l'un se li escapa, l'altre ho fa i el dimoni els fa por i els pares no tenen altre remei que emportar-se'ls a casa i deixar la representació a la meitat.

—Cotxinós! Porcs! Mai més no us hi portarem! — crida la mare.

—Malaguanyats catorze rals!
—exclama el pare.

Però arriba l'any vinent i hi tornen.

I com que els matrimonis religiosos surten a criatura per any, això es repeteix indefinidament.

BARCELONA-MADRID

Amb dues hores i mitja es pot anar d'aquí a Madrid amb els moderns avions que faran l'esmentat servei dintre poc temps.

En dir d'aquí a Madrid, però, sofrim una equivocació, que tot seguit esmenarem. Es del Prat a Madrid. D'aquí al Prat hi ha dues hores, si és que hom té la sort de sortejar tots els obstacles que hi ha pel camí i pot arribar-hi amb vida. Així és que hem de confessar que de casa a Madrid hi ha quatre hores i mitja.

Per què no fan que els avions ens passin a recollir al balcó?

Sincerament creiem que l'èxit de la companyia depèn d'això.

L'ANY NOU

Aquella cèlebre frase històrica i tradicional que demostra que en aquest moment és la mateixa hara d'ahir, en aquesta hora té una aplicació en l'Any Nou. Cada any, si fa o no fa, en arribar aquest temps compareix l'any. L'any vell, complerta la

seva tasca, se'n va a morir a un recó, deixant pas a la joventut. Tots els anys ja saben que únicament tenen 365 o 366 dies d'existència, i per això, en arribar el 31 de desembre, deixen pas a l'any vinent.

Quan encara érem de bona fe, posàvem totes les nostres esperances en l'Any Nou. Esperàvem ventures, alegries, platxeris i fortuna a començar a 1.er de gener. Però a mida que han anat passant anys i més anys sense que ni una gangüeta hagi estat per nosaltres, hem devingut escèptics i tant creiem amb el que se'n va com amb el que ha de venir.

Cada any, en una casa que freqüentem, en arribar aquest temps, la mestressa ens diu el mateix: «Any Nou, palla nova!» Nosaltres, confiants, hi tornàvem, fiant en les paraules de la mestressa, i rebíem desenganys, quan no rebíem una co-

sa pitjor, que ens obligava a visitar un especialista.

El 1928 ens portarà alguna novetat? No ho creiem. Seguirà

l'esbotsament de carrers amb més dalit que mai.

Els cinemes plens i els teatres buits.

El partit «Barcelona-Español» seguirà essent el de la màxima emoció.

Els que no prenguin precaucions, no guanyaran per espectaculars.

El problema de la circulació seguirà complicat com fins ara.

Potser les dones s'escurçaran un xic més les faldilles, però no s'hi coneixerà.

El «Novelats» i el «Romeo» seguiran fent-se la competència estrenant les obres per duplicat.

El «Nou» i el «Còmic» s'ame-

trallaran a propaganda.

La «Monyos» seguirà tan co-

queta i elegant com de costum.

Etcètera, etcètera...

L'Any Nou, que d'aquí 365 dies serà vell, serà una repetició del vell, que fa 365 dies era nou.

GUNDEMARO RECOLONS

★ ★ ★

LA RECEPTEA

A Valldàncs no hi ha metge, degut que els seus serveis no són necessaris. Per aquest motiu, quan la vella de can Feliu va emmalaltir, calgué avisar el metge d'un poble veí perquè l'assistís.

Aquest la reconegué escrupolosament i després exclamà, satisfet:

—Això no és res! Ara mateix li vaig a receptar una cosa que li anirà com oli en un llum.

I acte seguit estengué la recepta. El mestre, que hi era present, la va copiar, i un propi partí immediatament a Portell, que hi havia farmàcia.

Tan bon punt l'apotecari de Portell es posà les ulleres i provà de llegir la recepta, exclamà, maleint:

—Qualsevol ho entén el que diu aquí! Això és il·legible!

—Doncs ho ha escrit el mestre d'estudi.

—Ja m'ho pensava, perquè no sap escriure ni llegir... A més, no puc donar cap medicina amb

una recepta del mestre d'estudi. La llei no m'ho permet. Porteu-me l'original amb lletra del metge i la despatxaré. Del contrari, m'és impossible.

Davant d'aquestes raons, el recader no tingué altre remei que marxar.

L'endemà, de bon matí, es presentà un carro, del qual varen baixar, amb penes i treballs, una enorme porta de roure, que no pesava menys de dos cents quilos. Sense dir paraula, els que la traïen la deixaren delicadament sobre el taulell, el qual s'ensorrà, no avesat a resistir pesos de tanta consideració.

L'apotecari aparegué maleint i cridant:

—Què és això? Que us heu tornat ximples?

—No, senyor — respongué el

recader calmosament. — Ahir, vostè em va demanar l'original de la recepta del metge. L'original és aquest. Com que a casa la malalta no hi havia paper ni tinta, el metge es veié obligat a escriure la recepta damunt la porta amb un tros de guix. Suposo que ara ja no hi haurà inconvenient a despatxar-me la medicina...

★ ★ ★

UNA RASPA MODEL

El senyor Palaudàries, home de negocis, està atabalat amb això del servei.

Les mnyones no li duren pas quinze dies. No hi té sort, francament...

RIFA DE NADAL 1927

Els 3 MILIONS de pessetes

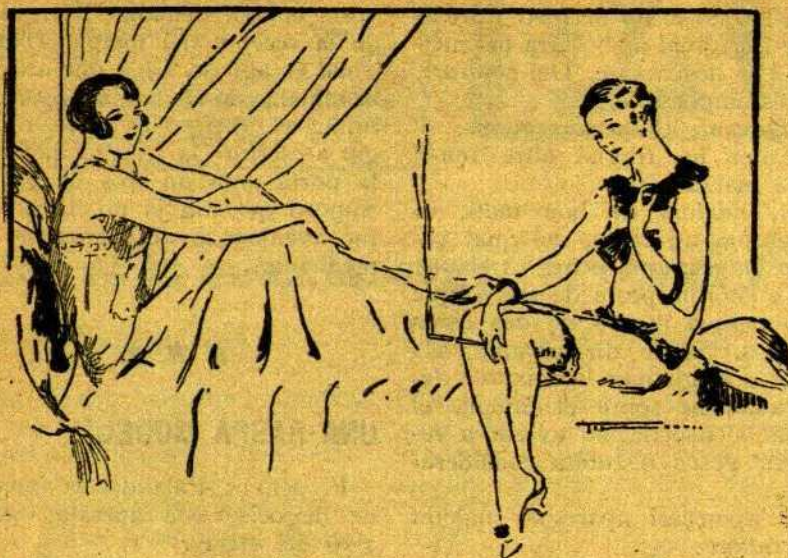
Han correspost al número 45.225 afavorit amb el QUART PREMI, junt amb el CENTENAR o sigui del 45.201 al 45.300 venuts tots a la

Popularíssima i tan afortunada Administració n.º 35

DE NA

MARIA ILLA

Situada en la RAMBLA DEL CENTRE, 26 front Plaça Reial

—I el coneixes a fons a l'Artur?
—Fins a cert punt, noia.

Ara en té una que així, a primer cop d'ull, sembla tonta, però mirada amb més deteniment, resulta que ho és.

L'altre dia, el senyor Palaudàries estava enfeinat i va fer a la minyona el següent encàrrec:

—Miri, Calamanda: si ve algun llauna, digui-li que no hi sóc, eh?

—Està bé, senyoret.

Al cap d'una estona, la raspa entra al despatx del senyor Palaudàries amb una targeta a la mà.

—Ja se'n recorda que li he dit que no hi era si venia un visitant d'aquells *pelmas*?

—No, senyoret, no; no ho és.

—I com ho sap?

—L'hi he preguntat...

Té raó el senyor Palaudàries d'estar tip de les minyones.

TORNANT LA PILOTA

En Ramon, que se les donava d'eixerit, va voler gastar una brometa a la Mercè, que des del dia abans era la seva xicota, però el xicot tenia més mala *sombra* que un *uñero* i la cosa va sortir-li una mica desigual.

«Escolta, Mercè—li va escriu-

vas dir «sí» o «no», ahir, quan em vaig declarar...»

La Mercè, que la sabia molt llarga, li contestà així:

«Amic Ramon. Em poses en un compromís. Ahir sé que vaig dir que «sí» a un i que «no» a un altre, però ara no em recordo qui era l'un i quin era l'altre, ni quin dels dos eres tu!»

En Ramon s'ha embainat les bromes.

EL SENYOR BARÓ

El baró de Trespiruetas i sa muller, la senyora baronesa, han anat a passar l'estiu a Vilaflo-rida.

El baró, com disfruta reconeixent les seves terres i xerrant amb els pagesos!

L'altre dia es va aturar davant d'un camp de blat que un dels seus masovers segava. A prop

—Però, així vols sortir?

—Ai, és veritat, no m'he pintat els llavis.

seu, sis marrecs jugaven alegrement.

—Bona collita?

—Déu n'hi doret!...

—Estareu content...

—Psè! El treball és molt pesat... I qui hi guanya és vostè.

—I ara!

—No es guanya per menjar. I som vuit amb la dona.

—Ja ho he vist, ja, que teniu sis fills. I ben macos!

—Drets i iguals!

—Això també és una bona collita. I que amb aquesta no us queixareu pas de la feina. No és pas un treball, que és un gust.

El masover, mirant-se la baronessa, respongué, picarescament:

—Es ben segur que és un plaer, senyor baró, car si fos un treball, estic segur que vostè faria com amb el blat.

—Eh?

—Sí. Que el faria fer a un altre!

CONTE JUEU

Lévy havia estat barroerament insultat pel seu vell amic Salomó, campió polac d'espasa, pistola i sabre.

—No ens batrem!—deia Lévy.

Lévy era conegut per la seva covardia.

Però el duel fou decidit en els termes que Lévy dictà.

—Vostè ha estat insultat pel nostre apadrinat. Quina arma esculleix?

—M'és absolutament igual. Però jo vull batre'm a l'estil del meu país. Consisteix en procurar que cap dels contrincants no tingui avantatge.

—...?

—Sí. Com que jo tinc l'ull esquerre avariament i no hi veig gaire, demano que em sigui tapat amb una bena i que al meu adversari li facin el mateix.

Aquesta clàusula fou acceptada per tots els testimonis.

Arribats al terreny de l'honor, en anar a executar allò convin-

LES NOIES, MIRANT ELS ARBRES

—Tanmateix, aquest jardí no és molt a propòsit per un parell de nuvis com nosaltres.

gut, Salomó es posà a cridar desafortadament:

—Mai! Això, mai!... Aquest poca-vergonya de Lévy vol tapar-me l'ull esquerre perquè ha descobert que el meu ull dret és de vidre!!

ELS NEGOCIS SÓN ELS NEGOCIS :: :: :: ::

El pobre senyor Bullavesa tenia cinc filles i no les podia casar. A mida que s'anava fent vell, més pena li feia haver de

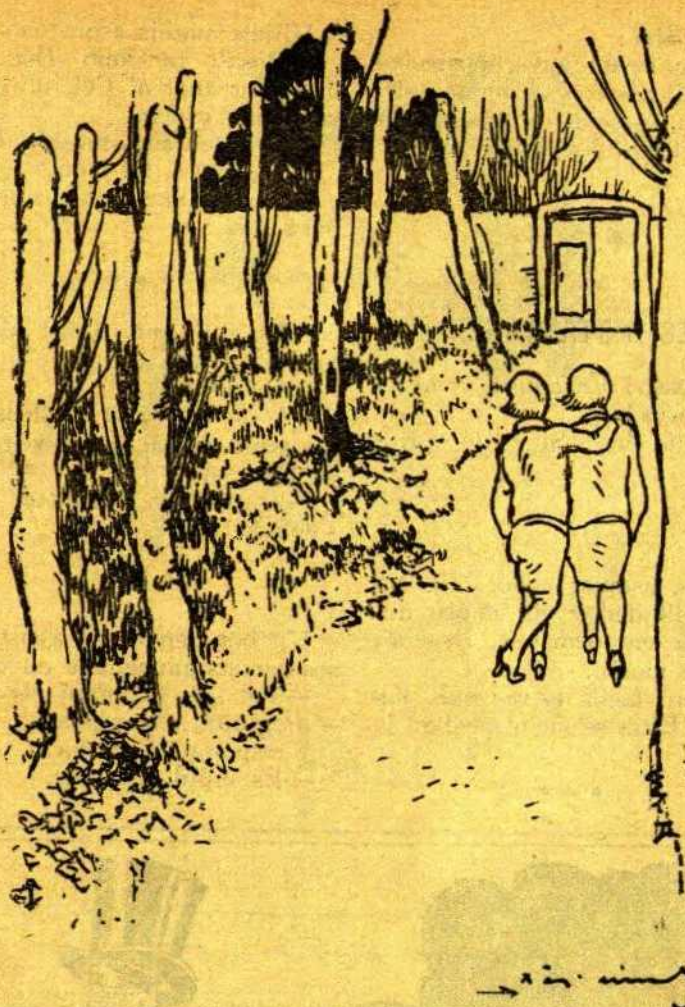
deixar aquest món sense haver pogut col·locar cap de les seves filles. Dia i nit no pensava en res més, arribant aquest pensament a devenir la seva tortura.

Per fi, un dia, el senyor Bullavesa es decidí a no reparar en mitjans per tal d'aconseguir el que es proposava. Es decidí a anunciar les seves cinc filles, alabant els cabells de la gran, els ulls de la segona, les dents de la tercera, el cos de la quarta i la gràcia picant de la cinquena.

El senyor Bullavesa, confiat, esperà els resultats de l'anunci.

La primera resposta no trigà a venir.

El senyor Bullavesa, en llegir-la, restà espantat.

Deia així:

«Tinc trenta anys, posseeixo dues mil pessetes de renda i desitjo casar-me amb una de les seves filles... Enviï mostres!»

CONTES INSTANTANIS

—Mosso! En aquest vi hi ha una mosca!

—Està clar! Si és mosca... tell!

—No, estimat nebot, no. No te'ls vull deixar els 20,000 duros que em demanes. Espera't que em mori...

—Però faci's càrrec que, llavors, l'Estat se me'n quedarà la meitat!

Ultims auxilis espirituals:

—Posa't bé amb Déu, fill meu, per anar al Cel, on la teva dona t'espera...

—Ho creu així, mossèn Roc?

—Es segur, fill meu.

—Així, doncs, estic condemnat!

—De què han parlat al sermó, fill meu?

—De Déu.

—I tu, maco, ja en deus haver sentit parlar altres vegades, de Déu, oi?

—Sí, senyor. Quan el papà s'enfada!

Un bon senyor va assistir en sos darrers moments a un vef.

—Vol que li tanqui els ulls?

—preguntà a la vídua.

I respongué aquesta:

—Es inútil. Era cec.

—La mamà guarda un manyoc de cabells del papà.

—Però el teu papà no és pas mort.

—Però no té cabells.

ENGRUNES

Deia en Pep, veient que un tipo no volia pagà el gasto.

—Apa, home, no feu el tonto.

—El tonto el faré si pago.

—Quin sermó, mossèn Bernat!

—deia un que hi va assistí.

—Era en català o llatí?

—En això no m'hi he fixat!

Parlant de deutes, ahir, em deia l'amic Vaucells:

AQUEST...
és el resultat del
combat promogut
per l'odi, l'enveja i
fins falsificació, con-
tra l'èxit del
VARON DANDY
Sempre triomfant

BALL
VAL

PERFUMERIA
PARERA
BADALONA

—Jo mai pago deutes vells.
 —I els nous?
 —Els deixo envellir.

—Em deia ahir la Pauleta
 que en Pau quatre fills tenia.
 —Dona, més m'admiraria
 que tingués una pesseta.

—L'atxa que li vaig prometre
 per dir missa a matinada.
 —Què em dóna? Si això és un
 [ciri!
 —Home, bé... digui-li atxa!

TOT TÉ SOLUCIÓ

Un berlinès i la seva senyora arriben a una població durant el temps de la fira i en cap hostal no troben una habitació lliure.

Gràcies a una bona gratificació, el mosso d'una fonda els cedeix la pallissa perquè puguin passar-hi la nit.

Porten llençols nets i una espelma, i en anar per retirar-se, el mosso sent que el criden. Recula i el berlinès li demana un utensili indispensable.

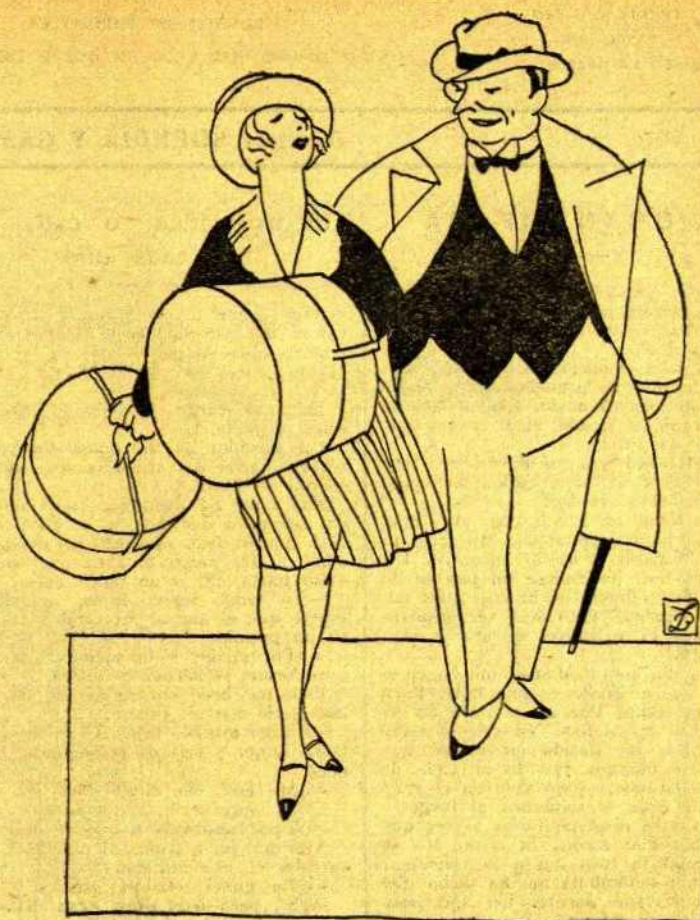
El mosso, que a tot troba solució, li ensenya una ampolla i li diu:

—Jo em serveixo d'això.

—Jo també me'n serviria—diu el berlinès,—però... i la meua senyora?

—Ah! Comprès! Ara li portaré el que necessita.

Cinc minuts després compareix amb un embut!

—Quina capsa més grossa. Vol que me la carregui?

TRAGÈDIA

Ell.—No m'estima?

Ella.—I que és pesat!

Ell.—Em rebutja?

Ella.—Quina llauna!

Ell.—He de renunciar al seu amor?

Ella.—Però... per Déu!

Ell.—Està bé. Ja sé el que he de fer. Vaig a tirar-me des-sota del tren que ara arriba.

Ella.—Però, home!... Deixi-m'hi pensar... D'aquí deu minuts en passa un altre!

BEN CONTESTAT

Un jesuïta gens afavorit, examina una noia de doctrina i li pregunta:

—Per què Déu va crear l'home abans que la dona?

La noia, mirant-lo de fit a fit, i comprovant la seva lletjor, exclamà:

—Segurament ho féu perquè, abans de fer una obra mestra, va voler assajar-s'hi, per por de sofrir una equivocació.

ABRICS DES DE 27⁵⁰ A 125 PESSETES

(Confeccionats)

Diferents dibuixes, qualitats i models

Trajo estam, a mida, des de 75 a 150 pessetes

Abic 75 a 150 .

Pantalons a mida, des de 17 a 24 .

Trajo panyo, exprés per a Turista, des de. 45 a 70 .

Trinxeres, des de 75 a 125 .

TALLADORS DE 1.ª CATEGORIA: ELEGANCIA, PROMPTITUT, ECONOMIA

Gran Sastreria Laietana (La del Rellojge): 40, Via Laietana, 40

NOM REGISTRAT

DE DÍA: FRENTE AL LICEO
DE NOCHE: BANCO NÚM. 10
DEL PASEO DE GRACIA

EDICIÓN DE BARCELONA
ÚNICO DIARIO QUE SALE UN GOLPE CADA SEMANA

LO TENEMOS EN REPARACIÓN
ENEMOS PINXO PARA ATENDER
LAS RECLAMACIONES

Año I

Director: BUENDIA Y GASSOL

Núm. 1428

LA GRAN RIFADA

Supongo que a ustedes no les habrá tocado el gordo, pues son personas como cale y no se dejan tocar ni por el gordo ni por el flaco.

Una fulana conocida de un servidor, ha sacado uno de pequeño. Hace nueve meses jugó con su novio. Este le apuntó para ver si le tocaba algo, y ves por donde le ha salido.

Cuando juego con mi flavia, me toca siempre. Pero si juego solo, no tengo leche, la buena verdad.

Un servidor soñó con que el número 68.000 saldría premiado. Me hice un tipo de buscarlo y no lo encontré. Un lotero me dijo, haciéndose un panzón de reír que este número no hi era, pues tan altos no jugaban. Esto debe ser ensarnonada, pues Pi y Sunyer es alto y bien bien juega.

Por los días de Madrid me he enterado de que el gordo es una bola. Para que luego crean. Por un número no he sacado diez mil pafias. Ya ven si estoy de pez. Las ha sacado un fulano que vive en el número 771 de la calle de Quemado Grande, ¡y yo vivo en el 772! Hay para tirar el sombrero al fuego.

Mi flavia se disgustó tanto al ver que no sacaba, que sacó... la cena. No se puede tomar la cosa tan a lo valiente...

Pero una sonámbula me ha dicho que el año que viene sacaré. Un año pasa que uno no se adona...

ECOS

No sabemos pas cómo no se mata la gente a capazos.

Ahora les haré cinco de lo que le pasó ayer al ecoísta.

Tenía que ir a Masnuevo y tomó un auto de alquiler, con la sana e higiénica intención de hacer pasar con razones al chofer y no puginar. Pero, luego, me empenedí. El chofer parecía tocado de la seta, y comenzó a correr como si le empañasen y a hacer cada giragonsa que arronsaba el ombligo. Hizo malbién ocho faroles que no quisieron apartarse. Mató seis gallinas, tres perros, un loro y dos ancianos. ¡Menos mal que éstos ya tenían un pedo de años!

Yo, iba esverado.

—¡Caray!—le hice.—No gamba tanto, que no me hace pieza. ¡En los virajes sobre todo!

Y el chofer, con aquella barra, me respondió:

—Haga como yo. ¡Cierre los ojos! ¡Ya ven!

Ya se acuestan los Reyes. Cale que pongan los zapatos al balcón y que hagan la carta. No baden.

El ecoísta, el año pasado, puso unos zapatos todo espellifados y el día siguiente los halló nuevos de trínca.

Ahora, que no se enrecuerda de si se equivocó de balcón. El vecino de al lado no hacía más que renegar...

Los trogloditas, o cada cual es cada uno

Aquí donde me ven, acabo de empecarme un remedio para curaros cuando tengáis ojos de piojo.

¿Qué caray es? Ya os lo diré. Apago la luz y... os...curo!

Háganse cargo y déjenme continuar como si nada.

Un servidor es un poeta festivo. Sí, señor. Todos los trabajos los engipono en día de fiesta.

Ahora me ha dado por hacer una oda en esperanto dedicada a la noche. (Da Noj, que se dice, ¿saben?) La título «Noj oda» y me juego un pez que será un éxito hasta allí o un chico más.

—Yo tengo nueve hijos, me dijo, ¡espero que el que ahora vendrá me traerá un premio.

—¿Por cuáles siete sueldos?—hice yo.

—Porque es décimo y saldrá...

Esto me hace enrecordar de un golpe que garlé con un fulano.

—Tengo muchos hijos. Cinco de la primera mujer y seis de la segunda. Total, once.

—¡Me ca... en diez!—hice yo.

Y él, muy serio, me contestó:

—Y por uno vais a quedar mal.

Ayer me fui a badar al muelle, cuando entraba el «Leviathan».

—¿Le gustó—hayan ustedes.

—¡Sí, pero le vi-a-tan gran distancia!

Si un servidor la habillase de pafias, me haría una casa de 70 pisos. En el último pondría un bosque de debuono, con fieras y todo. Allí recibiría a los invitados y en el piso 70 les daría lo que les eructase. Los que no quisieran que les dieran, no pasarían del 69.

Año nuevo, vida nueva, dice el Juanito. Ya cale, pues, que hagan bondad de la buena si no quieren hacer un feo al refrán. Un servidor cambia de fulana y de calcetines el día 1. Soy así: tradicionalista hasta la trínca de los calzoncillos. Y luego, nada de bandarrear por aquí, ni hacer el mec por allí. Retiraré temprano y...

A propósito: ¿quién es ese tal Llana, de que se habla tanto? Debe tener un pedo de años, ¿verdad? ¡Todos dios garla de l'avi Llana!

Bueno: ya harán los ojos gordos si soy breve. El Papa también hace breves y es el Papa. Por cierto que siete de sus breves más largos los he recogido en un tomo, que título «Set breves». He badado, pues en la Exposición de Madrid, hubiera hecho gozo de debuono.

Apa, siau.

BUENDIA Y GASSOL

1928

La Dirección, Redacción, Administración, portera, cuerpo de acreedores, amigos de la casa, el espitero y el chico que hace los recados, de EL DIA BETICO, desean a sus lectores, lectoras, lectorcillos y lectorcillas, un año nuevo atapeido de dichas, felicidades, bienandanzas, éxitos y demás, con salud, pafias, vigor, gracia y barrilla.

Se reciben donativos.

UN CASO COMO UN CAPAZO

Bueno: para caso espatarrante el que le ha pasado a nuestro amigo, compañero y correligionario Quimet Samalsa. Si lo ponen en una comedia, les dirán que es bola, y es la verdad pura y sin mancha. Pueden subir de pieses.

El tal Quimet Samalsa es un poco gepic, y, como es natural, su flusión más cara—carísima, ya os lo diré—era vivir con la espalda derecha. Como es un millón de buenos sentimientos, se fué a ver a una fulana que sólo le pasa de treinta años, y le propuso casarse con ella como Dios manda, si le daba 60.000 pafias...

—Soy joven, fuerte, hablo el francés, juego al mus, tengo voz de barítono, colecciono aque-de-qués, no ronco, soy artrítico... ¿qué más puede usted desear?

—No, si usted me hace pieza. ¡Pero como soy más vieja!

—Eso ray! A mí me gustan las señoras hechas. Si me quiere por marido, arriba cartones.

—Es que tengo un hijo... natural.

—Aunque no tuviera ninguno. Yo soy así.

—¿Lo reconocerá?

—Si no lo he visto en mi pesebrera vida!

—Digo si reconocerá ser su padre.

—Arriba y gritos. Si me da 10.000 pafias más, soy su padre.

Y se casaron con todos los ets y uts. Ella, hasta llevaba flor de azarar. Hacían gozo.

Pero al ir él a reconocer, como padre, el hijo de su revenida esposa, que de qué que cae del asiento.

¡Resultó que la criatura tenía tres años más que él!

Y ahora se han armado tal hervido, que no saben cómo sacar el entrellado.

Ya les haremos cinco de cómo va la cosa, para que no estén con ansia.

FACECIAS ESPIRITUALES

Un viaje se hace más largo si se va con una flavia caya y ardiente. Ya veréis cómo se os hace largo.

No digáis un secreto delante de un merengue.

Siempre está biando...

El que mucho viaja, tiene mando.

No vengáis con la americana descorada a bordo de un buque.

Atracan muy a menudo.

Dichosa la madre que nunca ha tenido hijos.

¿Habéis pensado nunca en la tragedia de dormir con un sordo-mudo que sueña alto?

¿Y en la que significa un loro taratando?

—Sis vegades he fet aixecar el teló acabat l'acte. Pot estar content...
—Ja ho crec!

—Ja ha anat a veure «Els Pastorets», senyor Pau?

—En arribar aquestes diades, cada ovella al seu corral.

—I per les ovelles no hi ha com els pastorets.

—L'alimentació aquests dies, però, a hom l'empeny cap a altres espectacles.

—Ah!

—Després d'un gall farcit, i un plat de tocino, i una ampolleta de xampany, i unes quantes barres de torrons, i un cafè, i una copeta i una altra copeta i...

—...una altra i una altra...

—...fins a dotze, «Els Pastorets» no ajuden a fer la digestió.

—Desgraciadament, és cert.

—Les sangs bullen, i, encara que un no vulgui, es veu obligat a cercar altres espectacles més... més...

—Més picants.

—Justos!

—Per exemple, «Aïelua».

—O «Eureka».

—I contemplar cames, genolls, cuixes...

—Pst!

—I etcètera, etcètera...

—El sainet d'en Vendrell no fa per diades així.

—Ni «L'endemà de bodes».

—Volem gra fort.

—Si no fós pel que diran i per les conveniències socials, un se n'aniria a fer el cabrit a «L'S-quinça Katres Palace».

—Però el deure...

—El deure ens obliga a consignar les estrenes.

—Faci memòria, amic senyor Pau, i vegi si recorda el que s'ha estrenat durant la setmana.

—Que jo sàpiga no s'ha estrenat res.

—Aleshores, el deure...?

—No existeix.

—I no existint el deure...?

—Podem anar allà on més ens plagui.

—I si anàvem a ca la...?

—Llamp! A la nostra edat!

—Un dia és un dia!

—Vatua no sé què! Miri que em tempta...

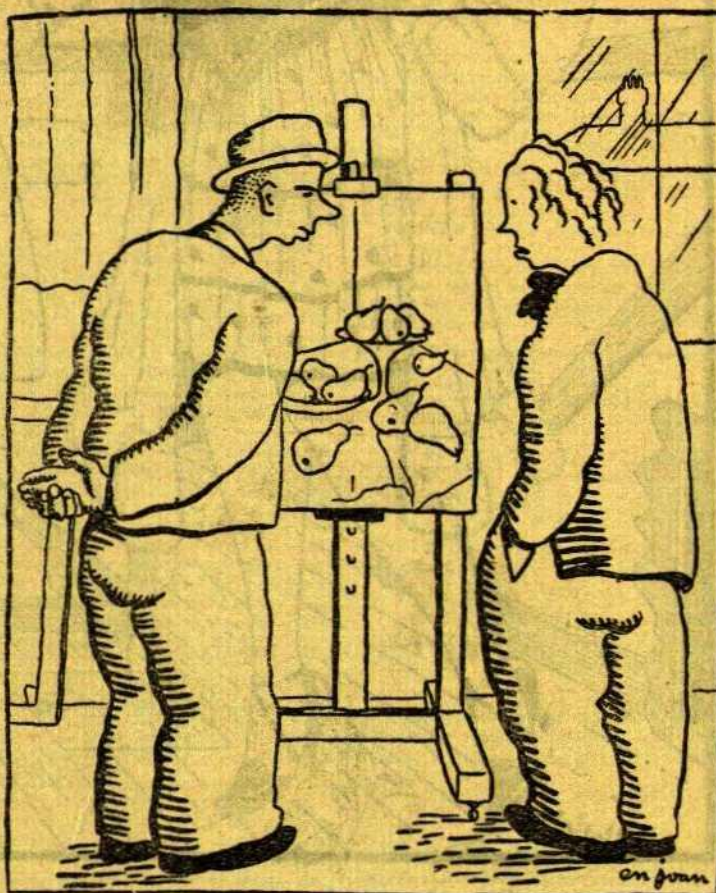
—Hi ha una rossa que és un volcà.

—Anem.

—Veurà: nosaltres no en tenim la culpa. Si ens haguessin donat escudella, no ens passaria!

—Té raó! Que surti el que vulgui.

—Serà curiós veure si en surt alguna cosa.

—Teniu de saber que és del natural.

—Manoi! Quin mullader

L'INSACIABLE

En Joan es queixa davant d'uns amics. Es considera l'home més desgraciat de la terra i s'exclama. Cita diversos casos d'amics seus que han tret la rifa, o han trobat una cartera, o han hereditat, i compara la sort d'aquests amb la seva. Referint-se a la seva poca sort, exclama:

—En sóc tant, de desgraciat, que encara que es morís el dimoni jo no heredaria les banyes.

La seva dona, que és present a la conversa, no pot contenir-se i exclama:

—Sempre et queixes! Encara no en tens prou?

CONSEQUÈNCIES

L'Emília i la Pepeta visiten juntes un museu de pintures.

L'Emília és soltera i la Pepeta és casada ja fa set mesos i el seu aspecte denota una prospera maternitat.

L'Emília vol aturar-se davant d'uns quadros de Goya, esgar-

rifosos per l'assumpte macabre, però la Pepeta s'hi oposa i vol

—T'estimo! T'ho juro amb la mà posada al cor.

—En tinc prou amb què m'ho juris amb la mà posada a la cartera.

—Així, doncs, vas caure en els seus braços?

—No. En el sofà.

(De Parisiana)

emportar-se-la cap a un altre lloc.

—No, no... no vull veure'ls aquests horrors. He promès al meu marit que no miraria altres quadros que els retrats d'homes bells i ben plantats, perquè el fill que esperem també ho sigui.

—Aleshores — exclama l'Emília, —jo que cerco un home bell i ben plantat, no dec haver de mirar més que retrats de criatures formoses.

FACECIAS ESPIRITUALES

El mundo se divide en dos zonas: la masculina y la femenina.

La zona de la mujer es lo mejor de la vida.

Es triste el caso del señor Barata. Nunca su casa será lujosa. Siempre será Casa Barata.

L'HUMOR ESTRANGER

—Dongui'm la seva mà...
—Primer parli amb el papà...

(De *Le Journal Amusant*)

—Sols els imbecíl s'entossudeixen en ses afirmacions, i això que dic ho sostindré davant de tothom i contra tothom!

(De *Le Dimanche Illustrée*.)

—Te'n vas? Fas mal fet de deixar la dona sola.
—Què li pot passar?
—A ella, res. A tu, sí.

(De *Parisiana*.)

—Tens fred? Que no escalfa el teu radiador?
—Sí, però el meu pobre Carles es fa vell!

(De *Le Journal Amusant*.)

—Encara visita la senyora Smith, doctor?
—No. Ja no la visito.
—I que me n'alegro de saber que està fora de perill!

(D'Eva.)

En el teatre:
—Espero, senyor, que el meu barret no el molestarà, oi?

—Sí, senyoreta. Em molesta molt. La meva senyora en vol un d'igual.

(De *Le Journal Amusant*.)

Ella.—Però no et dic que l'he rebut com a un gos?

Ell.—Sí, però ha estat com a un gos falder!

(De *Le Journal Amusant*.)

Conjugal:

—Quin somni més bonic he tingut, avui!

—Què has somniat?

—Que dormia sola!

(D'Humour.)

—Sóc pare des d'aquest matí.

—Un noi?

—No.

—Una nena, doncs.

—Com ho sap?

(De *Le Dimanche illustré*)

El senyor.—Cobres el mateix, noia?

La meuca.—Igual. No canvio els preus, jo. Tindrè vuitanta anys i cobraré el mateix.

(De *Jugend*.)

Una senyora, embarassada de vuit mesos, parla amb la portera.

—He vist una somnàmbula i m'ha dit que tindrè una criatura!

(De *Le Rire*.)

Diàleg entre dos senyors, un d'ells vestit de dol rigorós.

—Pobre amic meu! Es a dir, que has perdut la senyora!

—Veuràs: perdut, no. Sé perfectament on és!

Llegim en els diaris que un subjecte que acabava de casar-se, va caure i es va trencar una cama.

No se'ns acut més que un comentari. Una desgracia mai no ve sola.

Parlen un empleat de banca i un còmic.

—Tu que estàs en un teatre, podries regalar-me un parell de bitllets per a la funció d'aquesta nit.

—I tu, que estàs al banc, podries regalar-me un parell de bitllets de cinquanta.

En N..... va publicar una novella.

Una senyora, dies després, va aturar-lo en mig del Passeig de Gràcia i li preguntà:

—Escolti, mestre: la meua filla pot llegir-lo el seu llibre?

—Sí, senyora: amb els ulls tancats.

Diàleg de migdia.

—Noia, no em puc tenir dreta.

—Inconvenients d'estar massa ajegudat!

Reflexió d'un horitzontal:

—Casar-me! Ai, no! Em faria l'efecte d'haver de portar el mateix sombrero tota la vida.

La M....., coneguda actriu castellana, ja fa temps que ha liquidat la seva joventut, però no vol donar-se per vençuda.

L'altre dia va dir a un jove que parlava amb ella.

—Vostè m'és molt simpàtic. No m'ho ha llegit a la cara?

I el jove, sense pietat, li contestà:

—Veurà: no sé llegir entre ratlles!

No vagis mai a la caça de segons què, sens cuirassa, pensa que pots prendre mal sense gomes LA IDEAL.

LA IDEAL GOMES

LAVATGES I IRRIGIONS

Sant Ramon, 29 (prop carrer Nou)
BARCELONA

Sentit en el jutjat:

—Promet el testimoni dir tota la veritat?

—Sí, senyor jutge. La diré tota i encara més.

Què deuria voler dir això d'encara més?

Conten que en una reunió, el senyor S..., bromejant, va dir a la seva dona: —Mira el que diu el diari. Que en

W... ha deixat dotze milions a la seva dona. T'agradaria ésser la seva vídua, oi?

I ella, còndidament, respongué:

—Pau! Més m'agradaria ésser la teva!

A l'Ateneu, en Ll... diu a un amic:

—Vaig a llegir-li la meua darrera obra.

—Home! Si és la darrera, l'escollaré amb molt de gust.

Ara no es saluden.

Una frase que llegim en un diari francès:

«La sogra és el producte fatal, la secreció normal, lògica i tòxica de les glàndules socials dites endocrines.»

Convençuts, oi?

En Ca... anava darrera d'una xicoteta, a la qual un dia va fer certes propostions.

Ella es va enfadar.

—Li juro, senyor, que sóc pura...

—M'ho juraria pels seus fills?

En Ca... va rebre una senyora bufetada.

Entre mare i filla:

—Desgraciada! Embarassada! I ara, què faràs?

—Doncs, miri: un nen o una nena! Ja veurem.

TEATRO COMICO

Gran èxit de la insuperable revista
EUREKA!

TEATRE ESPANYOL

O.ª Sampere-Bergés
EL DRET DE LES DONES

DEPILATORI BORRELL

Li dónic que treu en un minut el pèl fins la rei, per fort que sigui, de qualsevol part del cos (cara, braços, cames) sense irritar ni molestar. Vepda en perfumeries a 3'50 ptes. pot

—I com li va el negoci, senyor Pau?

—Vaig tirant, vaig tirant, senyoreta...

Entre meuques de préu:

—Caram, Joana: fa sols un mes que ets a la casa i ja canvis novament de pis?

—Sí, Raquel. L'amo ha resultat ésser una senyora!

Per segona vegada, la senyora atrapa la raspa amb el noi de la portera.

—Com és—pregunta—que sempre la trobo sola amb aquest minyó?

—Es perquè porta sabates de simolsa i no la sento venir.

Un diari de París publica el següent, sobre l'educació de les noies en els convents en 1830. Diu així:

«Es preciso dirigirles a la sumisión y a la paciencia... El traje de uniforme, de insigne fealdad, se componía de sarga negra y de una pelerina. Los cabellos ti-

rados hacia atrás, aplastados con agua, porque el rizado les daba un aspecto inmodesto; una cinta contenía las trenzas enrolladas, quitándoles toda posible coquetería. Nunca había lumbre, ni aun en invierno, en los dormitorios. Nunca tampoco agua caliente para lavarse...»

Entre promesos:

—Escolta, Lijseta. Cada cop que em contradiguis, et faré un petó.

—No. Això no ho faràs pas!

Correspondència

Janot.—Francament, doncs: ja que ho demana. No valen un rot de gitano.

Malkarath.—Res, home, res. El cove també ha de tenir la seva part.

Un de Llibret.—L'hi posarem, perquè fa goig de debò.

Tres de Reus.—N'acceptem un, perquè no ens tracti de tirans.

Rei del Suro.—No fa pas pel nostre geni. Es molt seriós, i a nosaltres la serietat no ens prova.

Miquelet.—Potser sí, però ara no ho recordem.

Pepa la Castissa.—Toca-la, Pepa. Has estat de primera.

Mek.—Home! Es pot ésser mec, però no donar tanta llauna!

Vivales.—I ara, pau! Que es creu que venim de l'hort!

Pops amb ceba.—No ens va bé a la cara el color del que envia. I no voldríem desentonar.

S. L.—No ens hi volem embolicar!

Un parroquià vell.—Faci's càrrec que si daixoneses, dalloneses. Ens entén?

Sòmines.—Ja veiem que tot allò de prometre tant, era «paveria». Fets, home, fets...

Sopes.—De cap manera. Aquí no hi valen influències.

B. L. T.—Ens agrada, sí, senyor. I l'hi publicarem. Som així els del poble.

Robert.—Passo!

IMP. COSTA: CARRER NOU, 45. • BARCELONA

LA OSTRICOLA CATALANA

Casa fundada l'any 1887

Fill de Eulogi Obregón

Ostres verdures de Marennes i Portugueses
Especialitat en tota classe de mariscs

Raurich, 13 : Telèfon 2295-A
BARCELONA

TOTS ELS DIES EL MÉS GRAN
ESPECTACLE DE BARCELONA

TEATRE ROMEA
CATALA

Gran Companyia
VILA-DAVÍ

Gran èxit del sàinet en 4 actes
Un millionari del Putxet
o la vestidura no fa la figura
d'en MANTUA

Calcetines reforzados

para un solo pie, fabricados por encargo. — La ruina de los pastores: **MATACABRAS RAPID**, a la primera vez R. I. P. — Clínica de vías urinarias lavaje e irrigaciones para después del acto sexual

LA MUNDIAL : ESPALTER, 6
(entre San Pablo y Beato Oriol)

LA MASCOTA

Casa dedicada a la venta de gomes higièniques alemanys de les millors marques. — Sense rival. — Proveu-les i us convenceu. — **MATA-CABRES** en pols 50 cèntims capsa

Sant Ramon, 1-BARCELONA

¡¡HOMBRES!!
COMPRANDO SIEMPRE **ESTUCHE INGLÉS** JAMÁS ESTARÁ ENFERMO
cada estuche contiene UN inrompible y fino
PRESERVATIVO
1 pastillita desinfectante e instrucciones especiales. — La mejor y perfecto contra **MALES SECRETOS**
— VALEN —
0'50 - 0'75 - 1 pta. - 1'50 y 2 ptas.
UNICO DEPOSITO y VENTA en BARCELONA
LA INGLESA calle SAN PABLO n.º 18

Los remite a todos los pueblos de Cataluña por medio de los recaderos o en paquetitos certificados por correo desde una docena, sin nada exterior y gran reserva, abonando su importe al recibirlos, o bien a quien remita pías 6 - 9 - 12 - 18 ó 24 por giro postal, recadero o sellos correos

En TARRAGONA - LÉRIDA - GERONA

Tortosa - Reus - Valles - Figueras - Olot - Vich

Mataró - Badalona - Tarrasa - Sabadell, etc. etc.

PEDIRLOS EN LAS FARMACIAS CENTRICAS

HABITACIONS VERDURA

Habitacions a 5 ptes. - Barbarà, 27, Tel. 3221 A.; Barcelona. - Gran comoditat i saletes de bany. - Telèfon privat. - Ascensor. - Continuament reformat a la moderna. - Cal·lefactió central

MONT D'OR HABITACIONS (Sucursal Verdura)

Gran comoditat. - Habitacions a 5 ptes. - Cal·lefactió central i saletes de bany. - Telèfon en totes les habitacions. - Portal de Santa Madrona, 6 (al costat del teatre Círcol Barcelonès); Barcelona

VÍAS URINARIAS : IMPUREZAS DE LA SANGRE : DEBILIDAD NERVIOSA

Basta de sufrir inútilmente de dichas enfermedades gracias al maravilloso descubrimiento de **LOS MEDICAMENTOS DEL DR. SOIVRE**

que son recomendados indistintamente por todos los médicos que los conocen y merecen la absoluta confianza de todos los que los han usado, pues unánimemente reconocen que en casos crónicos, difíciles y tenaces, tratados durante mucho tiempo con toda clase de medicamentos con resultados ínfimos o nulos, mediante los **MEDICAMENTOS DEL DOCTOR SOIVRE** se curaron pronto y radicalmente de sus enfermedades

VÍAS URINARIAS. — **Blenorragia** (purgaciones) en todas sus manifestaciones, **uretritis**, **prostatitis**, **orquitis**, **cistitis**, **gota militar**, etc., del hombre, y **vulvitis**, **vaginitis**, **metritis**, **uretritis**, **cistitis**, **anexitis**, **flujos**, etc., de la mujer, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con los **CACHETS DEL DOCTOR SOIVRE**. Los enfermos se curan por sí solos, sin inyecciones, lavados y aplicación de sondas, bujías, etc., tan peligrosos siempre y que necesitan la presencia del médico, y nadie se entera de su enfermedad. — **VENTA, 5'50 PESETAS CAJA**

IMPUREZAS DE LA SANGRE. — **Sífilis** (avariosis), **eczemas**, **herpes**, **úlceras varicosas** (llagas de las piernas), **erup-**

ciones escrofulosas, **eritemas acné**, **urticártica**, etc., enfermedades que tienen por causa humores, vicios o infecciones de la sangre, por crónicas o rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las **PILDORAS DEPURATIVAS DEL DOCTOR SOIVRE**, que son la medicación depurativa ideal y perfecta, porque actúan regenerando la sangre, la renuevan, aumentan todas las energías del organismo y fomentan la salud, resolviendo en breve tiempo todas las úlceras, llagas, granos, forúnculos, supuración de las mucosas, caída del cabello, inflamaciones en general, etc., quedando la piel limpia y regenerada, el cabello brillante y copioso, no dejando en el organismo huellas del pasado. — **VENTA, PESETAS 5'50 FRASCO**

DEBILIDAD NERVIOSA. — **Impotencia** (falta de vigor sexual), **poluciones nocturnas**, **espermatorrea** (pérdidas seminales), **cansancio mental**, **pérdida de memoria**, **dolor de cabeza**, **vértigos**, **debilidad muscular**, **fatiga corporal**, **temblores**, **palpitaciones**, **trastornos nerviosos de la mujer** y todas las manifestaciones de la **Neurastenia**, o agotamiento nervioso, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las **GRAJERAS POTENCIALES DEL DOCTOR SOIVRE**. Más que un medicamento, son un alimento esencial del cerebro, médula y todo el sistema nervioso, indicadas especialmente a los agotados en la juventud por toda clase de excesos (viejos sin años), para recuperar íntegramente todas sus funciones y conservar hasta la extrema vejez, sin violentar el organismo, el vigor sexual propio de la edad. — **VENTA, 5'50 PESETAS FRASCO**

PRODUCTO DEL LABORATORIO SOKATARG. Oficinas, calle del Ter, 16. Teléfono 564 S. M., Barcelona. — **VENTA : Farmacia Segalá**, Rambla de las Flores, 14; **Farmacia Gelart**, calle Princesa, 7, y en las principales farmacias de España, Portugal y América

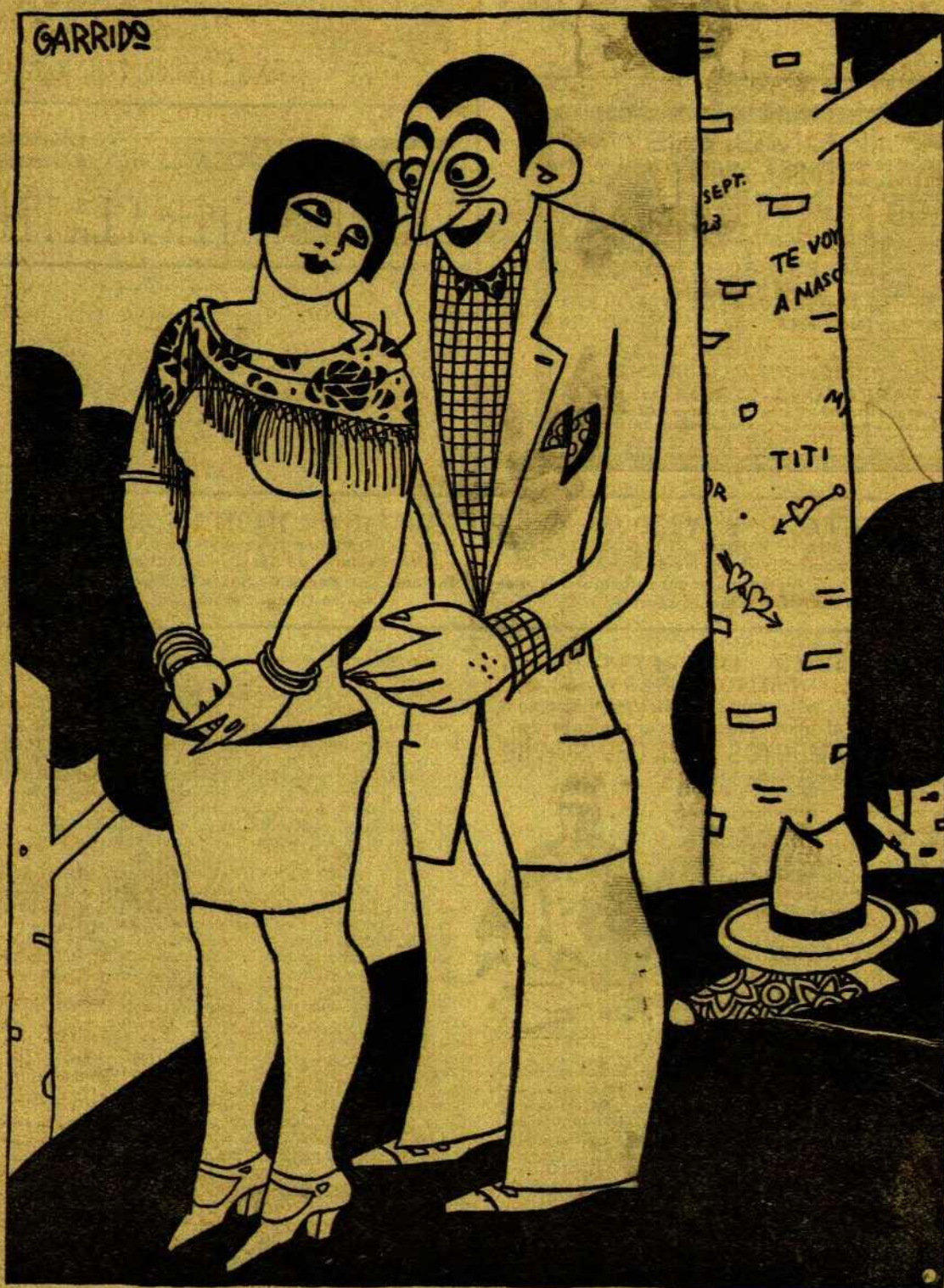
SARNA RONYA

Se cura radicalment amb el **SUBFURECO GABABBERO** que fa desaparèixer, en 10 minuts. De venda: Comte de l'Asalto, 88 Centres d'Específics

EXIT LOTION LA DIL

grandios de la Panto romel que, sense perjudicar, mata les cabres por rebels que algun

CARRER DE LA UNIO 5 FARMACIA

—Te'n recordes del diumenge passat, sota l'arbre de la dreta...
 —T'equivoques. Això va ésser l'altre diumenge. El diumenge passat va ésser sota l'arbre de l'esquerra.

